



MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA  
KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI KUTATÓKÖZPONT

---

## BUDAPESTI MUNKAGAZDASÁGTANI FÜZETEK

BWP. 2003/2

Munkanélküliségi indikátorok és  
az állásnélküliek munkaerő-piaci kötődése

GALASI PÉTER

Magyar Tudományos Akadémia Közgazdaságtudományi Kutatóközpont  
Munkaerőpiaci Kutatások Műhelye

Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem  
Emberi Erőforrások Tanszék

Budapest

**Munkanélküliségi indikátorok és  
az állásnélküliek munkaerő-piaci kötődése**

GALASI PÉTER

Budapesti Munkagazdaságtani Füzetek

BWP. 2003/2

2003. április

Budapesti Munkagazdaságtani Füzetek 2003/2. szám

Magyar Tudományos Akadémia Közgazdaságtudományi Kutatóközpont,  
Munkaerőpiaci Kutatások Műhelye  
Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem Emberi  
Erőforrások Tanszék

## **Munkanélküliségi indikátorok és az állásnélküliek munkaerő- piaci kötődése**

Szerző: GALASI Péter, a Budapesti Közgazdaságtudományi és Állam-  
igazgatási Egyetem tanára  
1093 Budapest Fővám tér 8. Tel.: 217-1936  
E-mail: galasi@bkae.hu

Kiadja az MTA Közgazdaságtudományi Kutatóközpont

Budapest, 2003



GALASI PÉTER

**MUNKANÉLKÜLISÉGI INDIKÁTOROK ÉS  
AZ ÁLLÁSNÉLKÜLIEK MUNKAERŐ-PIACI KÖTÖDÉSE**

---

*A tanulmány a munkaerő-felmérés adatain azt vizsgálja, vajon a hagyományosan használt munkanélküliségi mutatók mennyiben különböznek meg munkaerő-piaci magatartásukat tekintve eltérő csoportokat. Az elemzésben nyolc negyedéves almlinta adatait használjuk (1997-2001). A három leggyakrabban használt munkanélküliség definíció alapján (biztosított, regisztrált, ILO munkanélküliség) számított munkanélküliségi ráták értékei 1-10 százalék között szóródnak, ami viszonylagos érvényességükre mutat rá. Negyedévközi áramlási mintákon megvizsgáltuk, hogy az elhelyezkedési esélyeket tekintve az állásnélküliek mely csoportjai kapcsolódnak viszonylag szorosan a munkaerőpiachoz. Azt találtuk, hogy a hagyományosan munkanélkülinek tekintett kategóriák munkaerő-piaci kötődés szempontjából relatíve jól teljesítenek, célszerű az eddig is használt munkanélküliségi definíciók fenntartása. Ugyanakkor a hagyományos munkanélküliségi indikátorok használatakor érdemes figyelembe venni, hogy az állásnélkülieknek létezik még két csoportja (egyéb inaktívak és szociális segélyt kapók), amelyeknek a munkaerő-piaci kötődése csaknem olyan erős, mint a hagyományosan munkanélkülieknek tekintett csoportoké.*

---

**UNEMPLOYMENT INDICATORS AND  
RE-EMPLOYMENT OF THE NON-EMPLOYED**

by

PÉTER GALASI

---

*The paper examines the behavioral validity of unemployment indicators with the help of data from the Hungarian Labour Force Survey. 1997 Q4 to 2001 Q1 samples are made use of. Insured, registered and ILO unemployment is considered first on stock samples, resulting in one to ten per cent high unemployment rates. Then outflow samples are examined in order to distinguish groups with closer ties to the labour market in terms of reemployment probability. The standard unemployment categories perform relatively well, thus there is no urgent need to replace them. It is worth emphasising, however, that out-of-the-labour force status includes hidden unemployment if the usual unemployment classifications are used.*

---



## ÖSSZEFOGLALÁS

A munkaerő-felmérés négy negyedévközi áramlási mintáján (1997Q4/1998Q1, 1998Q4/1999Q1, 1999Q4/2000Q1, 2000Q4/2001Q1), amely a munkaképes korú (15–74 éves) népességet foglalja magában, megvizsgáltuk a munkaerő-piaci áramlásokat, ezen belül is elsődlegesen a nem foglalkoztatottak állásba lépési esélyeit/rátáit abból a célból, hogy következtetéseket vonjunk le az egyes állásnélküli csoportok munkaerő-piaci kötődésére nézve, s ennek alapján értékeljük a hagyományos munkanélküliségi indikátorok teljesítményét.

Megállapítottuk, hogy a hagyományos munkanélküli osztályozások alapján számított munkanélküliségi ráták igen széles sávban (1 és 10 százalék között) szóródnak, s ez érvényességük viszonylagosságára mutat rá.

Áramlási ráták vizsgálata alapján azt találtuk, hogy az elhelyezkedési esélyeket tekintve a biztosított munkanélküliek csoportja áll az élen, a második helyet az ILO munkanélküliek foglalják el, a harmadik helyezett a szociális segélyben (munkanélküli járadék után folyósított segélyben) részesülők csoportja. A regisztrált munkanélküliek kiáramlási esélyei viszonylag csekélyek. Esetenként kiáramlási rátáik alacsonyabbak, mint az egyéb inaktívaké. Megállapítottuk tehát, hogy az állásnélkülieknek van olyan csoportja, amelyik hagyományosan munkanélkülinek „számít”, miközben elhelyezkedési esélyei alacsonyak (regisztrált munkanélküliek), továbbá olyan csoportja is, amelyik hagyományosan inaktívnak tekintendő, elhelyezkedési esélyei viszont relatíve jók (szociális segélyben részesülők, részben az egyéb inaktívak). Ebből adódóan a hagyományos munkanélküliségi kategóriák használata jelentős méretű rejtett munkanélküliséget implikál.

A nyers áramlási arányok mellett – az egyes csoportok heterogenitásának kezelése céljából – többváltozós elemzéseket is végeztünk.

Először a nyers áramlási ráták számításánál használt csoportokat használtuk. Az eredmények azt mutatják, hogy az elhelyezkedési esélyek alapján számított rangsor első három helyén a biztosított és ILO munkanélküliek, valamint a szociális segélyt kapók csoportja szerepel, az utolsó három helyet többnyire a gyesen lévők, a nappali tagozatos tanulók, valamint a nyugdíjasok. A közbülső helyeket a regisztrált munkanélküliek, valamint (egy minta kivételével) az egyéb inaktívak foglalják el. A nyugdíjasok és a tanulók együttható-értékei ráadásul jelentősen elmaradnak a rangsorban előttük elhelyezkedő csoportok értékeitől, az alminták többségénél ugyanez áll fenn a gyesen lévők csoportjára is. Fontos eredmény emellett, hogy a többváltozós eredmények lényegében megegyeznek a nyers áramlási ráták eredményeivel.

Másodszor a munkaerőpiachoz nagyon gyengén kötődő csoportokat (nyugdíjasok, nappali tagozatos tanulók, gyesen lévők) kihagytuk az elemzésből, a hagyományosan munkanélkülinek tekintett (biztosított, ILO, regisztrált munkanélküliek) csoportokat összevontuk, továbbá a hagyományosan nem munkanélküliekből (szociális segélyhez jutók, egyéb inaktívok) is egy csoportot képeztünk. Az első csoportot munkanélkülinek, a másodikat inaktív állásnélkülinek tekintettük, s ugyancsak logitbecsléseket futtattunk le, ahol a függő változó ismét az állásba lépés valószínűsége volt. Azt találtuk, hogy a munkanélküliek – elhelyezkedési esélyekben mérve – erőteljesebben kötődnek a munkaerőpiachoz, mint az inaktív állásnélküliek, a különbségek azonban számszerűen nem jelentősek. Arra a következtetésre jutottunk, hogy ha a kis eltérések abból adódnak, hogy a munkanélküliek között gyenge kötődésű (regisztrált munkanélküliek), az inaktív állásnélküliek között erős kötődésű (szociális segélyhez jutók) csoportok is szerepelnek, akkor célszerű az előbbieket az inaktív állásnélküliek, az utóbbiakat pedig a munkanélküliek közé sorolni, s ekkor az újonnan képzett csoportok viselkedési (elhelyezkedési) szempontból homogénebbek lesznek, így a munkanélküliek és az inaktív állásnélküliek elhelyezkedési esélyek szempontjából erőteljesebben fognak különbözni. Ez a feltevés azonban nem igazolódott be. Az átsorolások után újradefiniált munkanélküli és állásnélküli inaktív csoportok különbségei nem változtak.

Ennek alapján azt a gyakorlati következtetést vonhatjuk le, hogy mivel a hagyományosan munkanélkülinek tekintett kategóriák munkaerő-piaci kötődés szempontjából relatíve jól teljesítenek, továbbá mivel a munkanélküliek és az inaktív állásnélküliek újradefiniálásával sem értünk el jobb eredményt, célszerű az eddig is használt munkanélküliségi definíciók fenntartása. Ugyanakkor a hagyományos munkanélküliségi indikátorok használatakor érdemes figyelembe venni, hogy az állásnélkülieknek létezik még két csoportja (egyéb inaktívok és szociális segélyt kapók), amelyeknek a munkaerő-piaci kötődése csaknem olyan erős, mint a hagyományosan munkanélkülieknek tekintett csoportoké.

## **BEVEZETÉS**

A munkaerőpiac állapotát sokféle mutatószámmal jellemezhetjük. Ezek közül az egyik legfontosabb a munkanélküliség jelentőségét tükröző mérőszám. Elméletileg és egyben a foglalkoztatáspolitikai szempontjából munkanélkülinek minősítendő az a személy, aki az adott munkaerő-piaci feltételek mellett elhelyezkedne, de aktuálisan még sincs fizetett munkája. Ez az egyszerű elméleti definíció azonban gyakorlati célokra sokféleképpen specifikálható. Nem meglepő tehát, hogy nem egyetlen, hanem többféle munkanélküliségi jelzőszám létezik, amelyek a jelenséget különbözőképpen rangsorolt szempontok szerint



ragadják meg. A kutatásban arra teszünk kísérletet, hogy az egyes mérőszámok és a munkanélküliek munkaerő-piaci kötődése közötti összefüggéseket megvizsgáljuk. A munkaerő-piaci kötődés erősségét az elhelyezkedési esélyekkel közelítjük. Kérdésünk tehát az, hogy milyen az egyes munkanélküliségi mérőszámok teljesítménye az elhelyezkedési valószínűségek fényében; azaz melyik indikátor jelzi jobban előre a visszatérést a munkaerőpiacra.

A kutatásban többféle indikátort veszünk szemügyre a kilencvenes évek empirikus tapasztalatainak fényében. Az ún. sztenderd munkanélküliségi rátához a munkával nem rendelkező, munkát kereső és az elhelyezkedésre készen álló egyéneket veszik figyelembe. E munkanélküliségi definíció kulcsfogalma a munkakeresés. A regisztrált munkanélküliség rátája a munkaközvetítő hivataloknál nyilvántartásba vett állásnélküliekből indul ki. E két alapvető munkanélküliség-definíciónak számos szűkített illetőleg bővített verziója is használatos. Így a biztosított munkanélküliség fogalma a regisztráltak közül csak a munkanélküli-ellátásban részesülőket veszi figyelembe; a sztenderd munkanélküliségi fogalmat pedig gyakran kibővítik az ún. reményvesztettekkel, akik munkát kívánnak vállalni, de az elhelyezkedési lehetőségek hiánya miatt nem keresnek munkát.

Az eddig felsorolt indikátorok közös problémája, hogy azok az egyének, akik egyetlen empirikusan mérhető munkanélküliségi kritériumnak sem felelnek meg (az empirikus felvétel időszakában aktuálisan nem keresnek munkát, nem regisztráltak, nem reményvesztett munkanélküliek), kikerülnek a munkanélküliek köréből, inaktívnak minősülnek, holott lehetséges, hogy megfelelnek a munkanélküliség elméleti és foglalkoztatáspolitikai szempontból releváns definíciójának. Ezeket a személyeket – a statisztikai számbavétel szempontjából – rejtett munkanélkülieknek nevezhetjük. A rejtett munkanélküliek egy része utólag azonosítható; azok, akik valamely meghatározott – viszonylag rövid – időszakon belül elhelyezkednek.

A kutatás tudományos és foglalkoztatáspolitikai jelentőségét elsődlegesen az adja, hogy ennek alapján megítélhető: az egyes munkanélküliségi indikátorok milyen elhelyezkedési képességgel rendelkező csoportokat takarnak.

Az elemzéshez a KSH munkaerő-felmérést használjuk. Ez az adatbázis lehetővé teszi, hogy a megfelelő mutatókat 1997 és 2001 között minden évre kiszámítsuk, továbbá módot nyújt arra is, hogy az indikátorok és az ezek alapján munkanélkülinek tekintett népesség elhelyezkedési lehetőségeinek összefüggéseit megvizsgáljuk. Az elhelyezkedési esélyeket a negyedévek közötti áramlással közelítjük. Áramlásokat adott év negyedik és a következő év első negyedéve között számoltunk. Négy áramlási mintával dolgozunk: 1997Q4/1998Q1, 1998Q4/1999Q1, 1999Q4/2000Q1, 2000Q4/2001Q1. A megfigyelt népesség a munkaképes korú népesség (15–74 évesek). Az állomány jellegű mutatókat is ezekből a mintákból számítjuk, ezért ezek közvetlenül nem hasonlíthatók össze állományi mintákból számított mutatókkal (például munkanélküliségi rátákkal).

Az alapprobléma – jelesül, hogy a munkanélkülinek tekintett egyének az egyéb állásnélküli egyénektől különböznek-e az elhelyezkedéssel kapcsolatos magatartásukban – természetesen nem új. A nyolcvanas évek elején például Clark és Summers (1982) a fiatalok elhelyezkedési magatartását vizsgálva arra következtetésre jutott, hogy a munkanélkülinek és egyéb állásnélküliek között ebben a tekintetben nincs különbség. Flinn és Heckman (1983) ezzel szemben azt találták, hogy a két csoport elhelyezkedési magatartása szignifikánsan eltérő, a munkanélkülinek minősített személyek elhelyezkedési valószínűsége magasabb, mint az egyéb állásnélkülieké. E vizsgálódások elméleti háttérét az úgynevezett keresési modell adja (elméleti és empirikus összefoglalást lásd Devine és Kiefer 1991, egy magyar alkalmazást lásd Galasi 1996), amelynek egyik legfontosabb elméleti előrejelzése, hogy akár a keresési beruházás, akár az állásajánlatok beérkezési üteme oldaláról szemlélődünk, a munkanélküliek csoportja – adott munkaerő-piaci feltételek között és a heterogenitást kiszűrve – gyorsabb ütemben fog elhelyezkedni, mint az egyéb állástalanok.

A kutatásnak csekély magyar előzménye van. Ilyennek tekinthető Galasi (1995), amelyben eltérő munkanélküliségi definíciók mellett a munkanélküliek (munkaórában mért) munkakínálatát elemeztük. Ehhez hasonló becsléseket tartalmaz Galasi (2002) is, amely az úgynevezett effektív munkakínálat kísérli meg meghatározni. Micklewright és Nagy (1999) elsődlegesen az úgynevezett álláskeresési kritérium és az elhelyezkedés közötti összefüggést vizsgálja. Az elemzés feltáró jellegűnek minősíthető, esetleges foglalkoztatáspolitikai értékét további rendszeres megfigyelések fényében ítélné meg.

## **ILO/OECD, REGISZTRÁLT ÉS BIZTOSÍTOTT MUNKANÉLKÜLISÉGI HÁNYADOK**

A munkanélküliségi indikátorok többfélék lehetnek. Ezek közül kettőt emelhetünk ki, amiket nemcsak Magyarországon, hanem más országok, illetve nemzetközi szervezetek (pl. OECD) is rendszeresen publikálnak: az ILO/OECD és a regisztrált munkanélküliségi ráta. Az ILO/OECD rátát 1992 óta a KSH publikálja a Munkaerő-felmérés adataiból, a regisztrált rátát pedig az ÁFSZ publikálja rendszeresen a munkanélküli regiszter (egy állami, adminisztratív nyilvántartás) adataiból. Az ILO/OECD definíció szerint munkanélkülinek azok a személyek minősülnek, akiknek az úgynevezett vonatkoztatási héten nem volt állásuk, legfeljebb egy óra fizetett munkát végeztek, állásba kívánnak kerülni, ezért álláskeresést folytatnak, végül akik rövid időn belül képesek munkába állni (az ún. rendelkezésre állás kritériuma). Ez jól bevált, empirikusan működőképes definíció, mert az éppen állásnélküliek közül az aktívan állást kereső és a munkába állni képes egyéneket igyekszik kiszűrni, illetve őket tekinti a leginkább potenciálisan állásba lépőknek. A regisztrált munkanélküliek azok a

személyek, akik a munkaközvetítést végző államin szervezetnél regisztráltatták magukat. Ez is működőképes definíció, hiszen a regisztráltak közé vélhetően nagy arányban olyan személyek kerülhetnek be, akik valamilyen szinten szeretnének előbb vagy utóbb munkát vállalni. Az is világos természetesen, hogy a két ráta értéke nagy valószínűséggel különbözni fog, és jelentős részben más és más egyéneket takar.

Mindkét mutatóról határozottan állíthatnánk, hogy elsődlegesen azokat az állástalanokat reprezentálja, akik a munkaerőpiachoz többé-kevésbé erőteljesen kötődnek, ha egyrészt nem létezne a munkanélküli járadék rendszere. A járadék folyósításának ugyanis feltétele a regisztráció, valamint az aktív munkakeresés. Emiatt az egyén motivációja arra, hogy regisztrált munkanélküliként, illetve aktív munkakeresőként jelenjen meg akkor is erőteljes lehet, ha egyébként valójában nem szándékozik munkába állni. Másrészt viszont, amennyiben az állás nélküli egyén aktuálisan nem kap munkanélküli járadékot, illetve a regisztráció költséges számára, akkor lehetséges, hogy számos, a munkaerőpiachoz szorosán kötődő, és viszonylag gyorsan állásba lépő egyén nem kerül be a regisztrált munkanélküliek közé, igaz, ők bekerülhetnek az ILO/OECD munkanélküliek állományába.

A fentiek miatt mind az ILO/OECD, mind a regisztrált munkanélküliek közül célszerű kiemelni az ún. biztosított munkanélkülieket, azokat tehát, akik aktuálisan járadékban részesülnek, továbbá nem haszontalan megvizsgálni az állás nélküliek egyéb csoportjait, akik a három definíció alapján nem minősülnek munkanélkülinek.

Mielőtt azonban a munkanélkülinek nem minősülő csoportok elemzésébe bocsátkoznánk, nézzük meg, hogyan alakulnak az 1997–2000 év negyedik negyedében a munkanélküliségi ráták, ha a három definíciót használjuk, illetve ezeket kombináljuk. Ezt az információt az *1. táblázat* tartalmazza. Az egyes kategóriákat a következőképpen állítottuk elő. Először az állás nélküliek közül kiválogattuk a biztosított munkanélkülieket. Ebbe a csoportba került mindenki, aki aktuálisan munkanélküli járadékot kapott függetlenül attól, hogy egyébként regisztrált volt-e, illetve hogy megfelelt-e az ILO/OECD kritériumoknak. Másodszor, a fennmaradó állás nélküliek közül kiválasztottuk azokat, akik az ILO/OECD kritériumoknak megfeleltek – függetlenül attól, hogy regisztrált munkanélküliek voltak vagy sem. Végül a „maradék” állás nélküliek közül kiválasztottuk azokat, akik regisztráltatták magukat a munkaközvetítő irodákban. Mivel a kategóriák egymást kizáróak, ezért a megfelelő ráták kombinálhatók, vagyis a három alapkategória segítségével az összes lehetséges kombinációra is munkanélküliségi hányadok számíthatók.

A táblázatból jól látható, hogy a számított ráták igen nagymértékben szóródnak – nagyjából 1 és 10 százalék között –, ami ugyancsak arra utal, hogy érvényességük meglehetősen viszonylagos, noha az is kétségtelen, hogy a különböző időpontokra azonos módon számított ráták jól tükrözhetik a munkanélküli-állomány, illetve hányad alakulását.

## AZ ÁLLÁSNÉLKÜLIEK ÁRAMLÁSAI A MUNKAERŐPIACON

### Áramlási ráták

A különféle munkanélküliségi, illetve állásnélküliségi ráták mögött az egyének munkaerő-piaci kötődésére, a kötődés erősségére vonatkozó feltevések állnak. A kötődés sokféle módon operacionalizálható. Itt a KSH munkaerő-felmérésnek negyedévközi áramlásait használjuk, ami arra alkalmas, hogy az egyes munkaerő-piaci státuszok közötti elmozdulásokat tanulmányozhassuk. Ha az állásnélküliek állásba lépését, azaz az egyes státuszokból az állásba lépés mértékét tekintjük a kötődés mértékét jelző indikátornak, akkor az áramlások tanulmányozása révén meghatározhatjuk azokat a státuszokat, amelyek kisebb vagy nagyobb valószínűséggel a potenciális állásba lépőket, azaz az a munkaerőpiachoz ebben az értelemben szorosan vagy kevésbé szorosan kötődő személyeket takarnak.

Negyedévközi áramlások tanulmányozása esetén arra számíthatunk, hogy a vizsgált személyek többsége az induláskori állapotban marad. Az egyes státuszok munkaerő-piaci kötődésének megítélésében számunkra az állásba lépés relatív gyakorisága a lényeges. A 2. táblázatból (amelynek forrása a Függelék *F1 táblázat* A., B., C, D paneljének első oszlopa) éppen ezek az arányok olvashatók ki. Az egyes cellák azt mutatják meg, hogy az adott negyedévben adott („induló”) munkaerő-piaci státuszokban lévő személyek hány százaléka lépett állásba, illetve vált az ILO/OECD meghatározás szerinti foglalkoztatottá a következő negyedévre. A 2. táblázat arányait oszloponként a 97/98-as állásba lépési arányok szerinti csökkenő rangsorba rendeztük. Jól látható, hogy mind a négy mintában nagyjából ugyanaz az állásba lépési rangsor alakul ki. Mind a négy mintában az elhelyezkedési arányok szempontjából a biztosított munkanélküliek csoportja áll az élen – az induló állomány 10–23%-a lép állásba az adott időszakban. Valamivel alacsonyabb (9–13%) az ILO munkanélküliek közül elhelyezkedők aránya, s ezzel ez a csoport a második helyet foglalja el. A harmadik csoport a szociális segélyben (munkanélküli járadék után folyósított segélyben) részesülők, akiknek 6–12%-a válik foglalkoztatottá. Az utolsó áramlási mintában az állásba lépők aránya ebben a csoportban csaknem akkora, mint az ILO munkanélkülieknél megfigyelt elhelyezkedési arány. Az induláskor szociális segélyben részesültekhez viszonyítva minden egyes időszakban kisebb az állásba lépők aránya a regisztrált munkanélküliek esetében (negyedik hely a rangsorban). 4–6%-t teszi ki az egyéb inaktívak, továbbá 3–5%-ot a gyesen lévők közül az elhelyezkedők

aránya. A nyugdíjasok és a nappali tagozatos tanulók közül az elhelyezkedők aránya legfeljebb egy százalék.<sup>1</sup>

Ha a munkanélküliségi, illetve az állásnélküliségi indikátorok megbízhatóságának fontos kritériuma az állás-, illetve munkanélküli személyek elhelyezkedési esélyekben mért munkaerő-piaci kötődése, akkor ennek alapján azt mondhatjuk, hogy a biztosított és az ILO munkanélküliségi definíció teljesítménye jó, hiszen az e kritériumok alapján munkanélkülinek minősített személyeknél figyelhető meg a legmagasabb elhelyezkedési arány. A regisztrált munkanélküliség ennél lényegesen kevésbé teljesít jól. Ráadásul kisebb elhelyezkedési esélyeket mutat, mint a szociális segélyben részesülők csoportja, illetve alig nagyobb, mint az egyéb inaktívaké. Ez azt jelenti, hogy egyfelől a szokásos munkanélküliségi definíciók némelyike viszonylag kevés a munkaerőpiachoz szorosan kötődő személyt foglal magában, másfelől vannak olyan állásnélküli csoportok, amelyeket hagyományosan nem tekintünk munkanélkülieknek, amelyekhez mégis legalább akkora elhelyezkedési esélyt kapcsolódik, mint például a regisztrált munkanélküliekhez. Az e csoportokhoz tartozó, ténylegesen elhelyezkedő egyének ebben az értelemben rejtett munkanélkülieknek tekinthetők, noha a szokásos munkanélküliségi fogalmak alapján nem munkanélküliek. És természetesen ennek mértéke csak utólag és áramlási minták elemzésével állapítható meg.

A fentiekben azt vizsgáltuk, hogy az állásnélküliek egyes csoportjai mekkora arányban lépnek állásba, s ennek alapján állítottuk, hogy az állásnélküliek közül mely csoportok tekinthetők a munkaerőpiachoz jobban, illetve kevésbé kötődőnek. Vagyis az állásnélküliek kiáramlásait vizsgáltuk. Nem közömbös azonban az sem, hogy az állásnélküliek egyes csoportjaiból állásba lépők milyen arányban járulnak hozzá a foglalkoztatottság adott szintjéhez. Ha valamely állásnélküli csoport létszáma csekély, akkor viszonylag magas állásba lépési arányok mellett is lehetséges, hogy az e csoportból állásba lépők aránya a foglalkoztatottak csoportján belül jelentéktelen lesz. És megfordítva: ha valamely állásnélküli csoport létszáma nagy, akkor viszonylag alacsony állásba lépési arányok mellett is lehetséges, hogy a foglalkoztatottakon belül jelentős arányt képviselnek. A Függelék *F2 táblázatában* az áramlásokat ebben a szemléletben közöljük. A táblázat cellái azt mutatják meg, hogy a mindenkor második negyedévben megfigyelt munkaerő-piaci státuszokhoz tartozó személyek hány százaléka „érkezett” az egyes munkaerő-piaci státuszokból (például: a 2001 első negyedévében megfigyelt regisztrált munkanélküliek hány százaléka volt 2000 negyedik negyedévében ILO foglalkoztatott). A táblázatból kiemeltük az állásba lépési arányokat, s ezeket a 3. táblázatban közöljük. A táblázatban minden egyes negyedév-párra az egyes kategóriákat a

<sup>1</sup> Megjegyezzük, hogy az állásnélküliek foglalkoztatottak körébe történő beáramlására logisztikus regresszióval is végeztünk becsléseket. Az eredmények megegyeznek a 2. táblázatból kiolvasható arányokkal, a becslések eredményeit az *F3. táblázatban* közöljük.

foglalkoztatottak közé történő beáramlás mértéke szerint csökkenő rangsorba rendeztük. Ebből látható, hogy az egyes negyedév-párokban mekkora volt az egyes (kiáramlási) kategóriák hozzájárulása a foglalkoztatottak számának növekedéséhez.

Mindenekelőtt megállapíthatjuk, hogy az egyes negyedév-párokban az arányok meglehetősen eltérőek, noha a munkaerőpiacot a vizsgált években már nem jellemzik gyors változások, az értékek 2.2% és 3.6% között szóródnak. A legkisebb és a legnagyobb értékek között tehát 1.5 százalékpont a különbség, ami önmagában is jelentős eltérés, még jelentősebbnek tűnhet, ha látjuk, hogy a legmagasabb érték a legkisebbnek több, mint másfélszerese.

A foglalkoztatottak közé történő beáramlás rangsorait vizsgálva szembetűnő, hogy mind a négy mintában az első három hely valamelyikén szerepel a biztosított és a regisztrált munkanélküliek csoportja. Azt mondhatjuk tehát, hogy e csoportok az itt követett (beáramlási) szemléletben is inkább olyanok, amelyek az átlagosnál nagyobb mértékben reprezentálnak a munkaerőpiachoz szorosan kötődő személyeket. A rangsorokból azonban az is kitűnik, hogy az élmezőnyben jelenik meg az egyéb inaktívok csoportja is (az első beáramlási mintában az első, a másodikban a második, a harmadikban a harmadik, végül a negyedik mintában ismét a második „helyezést” érik el). További figyelemre méltó eredmény, hogy az ILO munkanélküliek igen kismértékben járulnak hozzá a foglalkoztatottak számának növekedéséhez. E csoport a második és a harmadik mintában az utolsó, az első mintában az utolsó előtti, végül a negyedik mintában az ötödik helyen szerepel a rangsorban.

Ebben a szemléletben vizsgálódva és a munkaerő-piaci kötődést továbbra is az állásba lépéssel közelítve tehát legalább egy olyan, az elfogadott munkanélküli definíciókból minden esetben hiányzó csoportot (egyéb inaktívok) találunk, amelynek a munkaerő-piaci kötődése legalábbis nem lazább, mint a különféle munkanélküli definíciók alapján a munkaerőpiachoz viszonylag szorosan kötődőnek minősített csoportoké (biztosított, illetve regisztrált munkanélküliek), végül a hagyományosan munkanélkülinek tekintett csoportok közül az ILO munkanélküliek esetében igen csekély munkaerő-piaci kötődést figyeltünk meg.

Az áramlások kétféle szemléletű vizsgálata (az állásnélküliek egyes csoportjaiból foglalkoztatottá válók aránya, a foglalkoztatottak közé a különböző állásnélküli csoportokból belépők aránya) nem ugyanazt mutatja. A fenti táblázatokból az olvasható ki, hogy az állásnélküliségből a foglalkoztatásba történő beáramlás elég stabil mintákat mutat, a csoportok közötti rangsorbeli eltérések is hasonlóak. A nyers áramlások tanulmányozása alapján ezért arra a következtetésre juthatunk, hogy a további vizsgálódásokat ebben a szemléletben érdemes végezni.

## Néhány többváltozós eredmény

A nyers áramlási ráták alapján annyit állíthatunk, hogy az állásnélküliek bizonyos csoportjai a foglalkoztatottá válás szemszögéből kevésbé, mások jobban kötődnek a munkaerőpiachoz. Az állásnélküliek különböző csoportjai természetesen számos megfigyelt és nem megfigyelt jegyünkben különbözhetnek egymástól, és ez önmagában magyarázhatja az eltérő elhelyezkedési esélyeket. Az alábbiakban egyszerű logitmodellek segítségével megvizsgáljuk az egyes csoportok foglalkoztatottá válásának esélyeit, ami lehetővé teszi, hogy legalább bizonyos megfigyelt jegyek hatását kiszűrjük az elhelyezkedési valószínűségekből.

A kiáramló csoporthoz tartozást jelző változók mellett a modellben a nemet, az iskolai végzettséget, valamint az életkort szerepeltetjük. Ezek a változók többnyire jól jelzik előre az állásba lépés valószínűségét, és statisztikailag értékelhető szerepet játszanak a foglalkoztatottá válásban. Feltevésünk szerint magasabb iskolai végzettség javítja, az életkor emelkedése rontja az elhelyezkedési esélyeket, a nem változó esetében azt várjuk, hogy előjele pozitív lesz, azaz a férfiak nagyobb valószínűséggel helyezkednek el, mint a nők.

A becslés eredményeit az *F4. táblázatban* foglaltuk össze. Az iskolai végzettségre mind a négy mintában a várt előjeleket kaptuk, az életkorra (egy minta kivételével, ahol az előjel nem szignifikáns) ugyancsak a megfelelő (negatív) összefüggés volt kimutatható. A nem változójának paraméterbecslése viszont csak az első mintában produkált értékelhető együttható-értékeket, három mintában a becslés nem szignifikáns.

Az elemzés szempontjából lényeges paramétereket a *4. táblázatban* mutatjuk be. A munkaerő-piaci csoportokra kapott együttható-becslések mindegyike erőteljesen szignifikáns, az értékek negatívak. Ez utóbbi logikusan következik abból, hogy referencia csoportnak az ILO foglalkoztatottakat tekintettük, s azt várhatjuk, hogy a kiinduló negyedévben az egyes csoportok közül az ILO foglalkoztatotti státusszal rendelkezők foglalkoztatási esélye lesz a legmagasabb a következő negyedévben. A táblázatban a csoportokat a becsült együtthatók értékeinek csökkenő rangsorában szerepeltetjük. Egy-egy mintára vonatkozó becslés esetében tehát az első sor a legmagasabb, az utolsó sor a legalacsonyabb állásba lépési esélyeket mutatja.

Az egyes mintákra kapott rangsorok igen hasonlóak, és nem nagyon különböznek a nyers kiáramlási arányok alapján felállított rangsortól. A rangsor első három helyén mind a négy mintában a biztosított és ILO munkanélküliek, valamint a szociális segélyt kapók csoportja szerepel, az utolsó három helyet többnyire a gyeseen lévők, a nappali tagozatos tanulók, valamint a nyugdíjasok. a közbülső

helyeket a regisztrált munkanélküliek, valamint (egy minta kivételével) az egyéb inaktívok foglalják el. A nyugdíjasok és a tanulók együtttható-értékei ráadásul jelentősen elmaradnak a rangsorban előttük elhelyezkedő csoportok értékeitől, az alminták többségénél ugyanez áll fenn a gyesen lévők csoportjára is. Ebből több következtetés adódik. Először, a logitbecslésekkel nagyjából ugyanazok a rangsorok produkálhatók, mint az egyszerű kiáramlási arányokkal, tehát az utóbbiak révén hasonló információkhoz jutunk. Másodsor, a munkanélkülinek tekintett csoportok közül a biztosított és ILO munkanélküliek szignifikánsan erőteljesebb munkaerő-piaci kötődést mutatnak, mint a többi állás nélküli csoport (kivéve a szociális segélyt kapókat). Harmadsor, a regisztrált munkanélkülieknél azt tapasztaljuk, hogy a minden almintában van legalább egy csoport (a szociális segélyt kapóké), amelynek munkaerő-piaci kötődése erőteljesebb. Végül, a nyugdíjasok, a nappali tagozatos tanulók és (egy minta kivételével) a gyesen lévők közül azt állapíthatjuk meg, hogy elhelyezkedési esélyeik érzékelhetően sokkal alacsonyabbak a hagyományosan munkanélkülieknek tekintett csoportok esélyeinél.

A fentiek alapján azt mondhatjuk, hogy három, hagyományosan inaktívnek tekintett csoport esetében (gyesen lévők, nyugdíjasok, tanulók) a munkaerő-piaci kötődés a bármilyen módon definiált munkanélküliekénél gyengébb. Továbbá két, hagyományosan inaktívnek tekintett csoport esetében (szociális segélyt kap, egyéb inaktív) nem zárhatjuk ki, hogy valójában rejtett munkanélküliek, azaz elhelyezkedési esélyeik legalább olyan jók, mint a hagyományosan munkanélküliként definiált csoportoké (ILO, biztosított, regisztrált munkanélküliek). Ez utóbbi állítást ugyancsak logitbecslésekkel teszteljük. A függő változó, valamint a kontrollváltozók (nem, iskolai végzettség, életkor) ugyanazok, mint az előző modellnél. A különbség kettős. Egyfelől a becslés sokaság nem ugyanaz: a nyugdíjasokat, gyesen lévőket, valamint a nappali tagozaton tanulókat kihagytuk az elemzésből. Másfelől az állás nélküliek két csoportját különböztetjük meg: A munkanélkülieket, amely magában foglalja mind a három, hagyományosan munkanélküliként definiált csoportot (ILO, biztosított, regisztrált munkanélküli). Valamint a jobb híján inaktívnek nevezett csoportot, amelyben az állás nélküliek közül az egyéb inaktív, valamint a szociális segélyhez jutó egyének szerepelnek.

A teljes becslések eredményeit a Függelék *F5 táblázatában* foglaltuk össze, a legfontosabb eredmények az 5. táblázatban közöljük. A becslés együttthatók (log esélyráta-hányadosok) mellett esélyráta-hányadosokat és a marginális hatást ( $p=0.5$  mellett) is közöljük. Az összes együttthatóra itt is negatív és erőteljesen szignifikáns paraméterbecslést kaptunk. Azt is láthatjuk, hogy a munkanélküliek erőteljesebben kötődnek a munkaerőpiachoz, mint az inaktívok, de a különbségek nem jelentősek. Ha pusztán a különbségek irányát tekintjük, akkor a szokásos munkanélküli csoportok együttesen valóban munkaerőpiachoz jobban kötődő csoportokat takarnak, mint az inaktívok (szociális segélyhez jutók



és egyéb inaktívok együtt), ha viszont figyelembe vesszük a különbségek mértékét is, akkor ezek nem jelentősek. Ez utóbbi adódhat abból, hogy a munkanélküliek között a regisztrált munkanélküliek is szerepelnek, akikre viszonylag gyenge kötődés jellemző (lásd 4. táblázat, ahol a szociális segélyhez jutók elhelyezkedési esélyei mind a négy mintában nagyobbak, mint a regisztrált munkanélkülieké).

Nézzük meg, hogy ha a munkanélküliek közül kiemeljük a regisztrált munkanélkülieket, és átsoroljuk őket az inaktív állásnélküliek közé, továbbá ha a szociális segélyhez jutókat átsoroljuk a munkanélküliek közé, akkor nagyobb csoportközi elhelyezkedési különbségeket kapunk-e. Az átsorolások után az előzőhöz hasonló logitmodellt becsültünk (a teljes modellt lásd *F6. táblázat*), és azt találtuk, hogy a különbségek iránya és mértéke is változatlan. A legfontosabb eredmények a *6. táblázatban* láthatók.

Tehát akár a hagyományos kategóriákat tekintjük munkanélkülinek és a szociális segélyhez jutókat, valamint az egyéb inaktívokat nem munkanélküli állásnélkülieknek, akár átsoroljuk a regisztrált munkanélkülieket az inaktívok közé, valamint a szociális segélyhez jutókat a munkanélküliek közé, az eredmények ugyanazt mutatják: a munkanélküliek valamivel (de nem jelentős mértékben) erősebben kötődnek a munkaerőpiachoz, mint az inaktívok definiált állásnélküliek. Ennek alapján azt mondhatjuk, hogy ha a hagyományosan munkanélkülinek tekintett kategóriák munkaerő-piaci kötődés szempontjából relatíve jól teljesítenek, továbbá, ha a munkanélküliek és az inaktív állásnélküliek újradefiniálásával nem érünk el jobb eredményt, akkor célszerű az eddig is használt munkanélküliségi definíciók fenntartása. Ugyanakkor a hagyományos munkanélküliségi indikátorok használatakor érdemes figyelembe venni, hogy az állásnélkülieknek létezik még két csoportja (egyéb inaktívok és szociális segélyt kapók), amelyeknek a munkaerő-piaci kötődése csaknem olyan erős, mint a hagyományosan munkanélkülieknek tekintett csoportoké.

## IRODALOM

- Clark, K. és L. Summers (1982): The Dynamics of Youth Unemployment. In: R. Freeman and D. Wise (eds.): *The Youth Labor Market Problem: Its Nature, Causes and Consequences*, University of Chicago Press, Chicago
- Devine T.J. és N.M. Kiefer (1991): *Empirical Labour Economics. The Search Approach*, Oxford University Press, New York–Oxford.
- Flinn, C. J. és J.J. Heckman (1983): Are unemployment and out of the labor force behaviorally distinct labor force states? *Journal of Labor Economics*, Vol.1., 28–42. old.
- Galasi P.(1995): Munkanélküliek piaci munkakínálata és a munkanélküliségi mérőszámok értékelése. *Közgazdasági Szemle*, Vol. 62., 236–255. old.
- Galasi P. (1996): Munkanélküliek álláskeresési magatartása, *Közgazdasági Szemle*, 1996. 9.
- Galasi P.(2002): Az effektív munkakínálat becslése. In: Fazekas K. (szerk.): *Munkaerőpiaci tükrök 2002*, MTA Közgazdaságtudományi Kutatóközpont – Országos Foglalkoztatási Közalapítvány, Budapest, 2002, 117–126. old.
- Micklewright J. és Nagy Gy (1999): The Informational Value of Job Search Data and the Dynamics of Search Behaviour: Evidence from Hungary. Budapest Working Papers on the Labour Market, BWP. 1999/1.

## TÁBLÁZATOK

1. táblázat

**Biztosított, ILO/OECD, regisztrált munkanélküliségi ráták**  
(%), 1997-2000, negyedik negyedévi adatok

Ráták	1997	1998	1999	2000
Biztosított	4.3	3.3	1.2	3.7
ILO/OECD	4.2	3.8	5.2	4.1
Regisztrált	2.4	1.0	2.5	2.6
ILO és regisztrált	6.4	4.8	7.4	6.5
ILO és biztosított	8.2	6.9	6.3	7.6
Regisztrált és biztosított	6.6	4.3	3.6	6.1
ILO és regisztrált és biztosított	10.2	7.8	8.5	9.8

2. táblázat

**Az állás nélküliek egyes csoportjaiból az állásba lépők aránya (%)**

	1997-1998	1998-1999	1999-2000	2000-2001
Biztosított munkanélküli	11.4	23.0	13.0	20.0
ILO munkanélküli	9.4	12.7	12.2	13.2
Szociális segélyt kap	5.9	10.5	9.9	12.9
Regisztrált munkanélküli	5.0	6.6	8.1	7.8
Egyéb inaktív	4.9	6.3	3.8	3.6
GYES/GYED/GYET	4.0	4.8	4.2	3.1
Nyugdíjas	0.4	0.4	0.2	0.2
Tanuló (nappali tagozaton)	0.4	1.2	0.7	0.7

*Forrás:* F1 táblázat A, B, C, D panel 1. oszlop

3. táblázat

**A második negyedévben (Q1) foglalkoztatottak körében  
az első negyedévben (Q4) állás nélküliek aránya (oszlop, %)**

1997-1998		1998-1999	
Egyéb inaktív	0.57	Regisztrált munkanélküli	0.89
Regisztrált munkanélküli	0.52	Egyéb inaktív	0.71
Biztosított munkanélküli	0.41	Biztosított munkanélküli	0.55
Nyugdíjas	0.32	Szociális segélyt kap	0.46
GYES/GYED/GYET	0.29	GYES/GYED/GYET	0.33
Szociális segélyt kap	0.27	Nyugdíjas	0.26
ILO munkanélküli	0.13	Tanuló (nappali tagozaton)	0.24
Tanuló (nappali tagozaton)	0.08	ILO munkanélküli	0.17
Együtt	2.60	Együtt	3.61

## a 3. táblázat folytatása

1999-2000		2000-2001	
Biztosított munkanélküli	0.49	Biztosított munkanélküli	0.73
Regisztrált munkanélküli	0.45	Egyéb inaktív	0.37
Egyéb inaktív	0.44	Regisztrált munkanélküli	0.24
Szociális segélyt kap	0.34	GYES/GYED/GYET	0.22
GYES/GYED/GYET	0.29	ILO munkanélküli	0.20
Nyugdíjas	0.15	Szociális segélyt kap	0.19
Tanuló (nappali tagozaton)	0.14	Nyugdíjas	0.14
ILO munkanélküli	0.08	Tanuló (nappali tagozaton)	0.13
Együtt	2.39	Együtt	2.22

*Forrás:* F2 táblázat A, B, C, D panel 1. oszlop

## 4. táblázat

## A foglalkoztatottak közé történő áramlás esélyei

1997-1998		1998-1999	
Biztosított munkanélküli	-5.39	Biztosított munkanélküli	-4.53
ILO munkanélküli	-5.60	Szociális segélyt kap	-5.27
Szociális segélyt kap	-5.97	ILO munkanélküli	-5.28
Egyéb inaktív	-6.09	Regisztrált munkanélküli	-5.78
Regisztrált munkanélküli	-6.19	Egyéb inaktív	-5.79
GYES/GYED/GYET	-6.52	GYES/GYED/GYET	-6.32
Nyugdíjas	-8.31	Nyugdíjas	-7.62
Tanuló (nappali tagozaton)	-8.69	Tanuló (nappali tagozaton)	-8.38
1999-2000		2000-2001	
Biztosított munkanélküli	-5.40	Biztosított munkanélküli	-4.93
ILO munkanélküli	-5.50	Szociális segélyt kap	-5.32
Szociális segélyt kap	-5.57	ILO munkanélküli	-5.51
Regisztrált munkanélküli	-5.97	Regisztrált munkanélküli	-5.99
GYES/GYED/GYET	-6.52	Egyéb inaktív	-6.68
Egyéb inaktív	-6.75	GYES/GYED/GYET	-7.18
Nyugdíjas	-8.36	Nyugdíjas	-8.54
Tanuló (nappali tagozaton)	-9.22	Tanuló (nappali tagozaton)	-9.43

Logitbecslések együtthatói; függő változó: ILO foglalkoztatottá vált =1

Minden paraméterbecslés  $p=0.000$  szinten szignifikáns

Referencia csoport: ILO foglalkoztatott

Az F4. táblázat alapján számítva

**A foglalkoztatottak közé történő áramlás esélyei**

Log esélyráta-hányados	1997-98	1998-99	1999-2000	2000-2001
Munkanélküli	-5.61	-5.04	-5.50	-5.52
Inaktív	-6.04	-5.61	-6.21	-6.39
Esélyráta-hányados				
Munkanélküli	-99.63	-99.35	-99.59	-99.60
Inaktív	-99.76	-99.63	-99.80	-99.83
Marginális hatás				
Munkanélküli	-1.40	-1.26	-1.38	-1.38
Inaktív	-1.51	-1.40	-1.55	-1.60

Logitbecslések együtthatói; függő változó: ILO foglalkoztatottá vált =1

Minden paraméterbecslés  $p=0.000$  szinten szignifikáns

Referencia csoport: ILO foglalkoztatott

Munkanélküli: biztosított, regisztrált, ILO munkanélküli

Inaktív: egyéb inaktív, szociális segílyt kap

A becslésben nem szerepel: Gyes/gyed/gyet, nappali tagozatos tanuló, nyugdíjas

Az F5. táblázat alapján számítva

**A foglalkoztatottak közé történő áramlás esélyei**

Log esélyráta-hányados	1997-98	1998-99	1999-2000	2000-2001
Munkanélküli	-5.62	-5.00	-5.49	-5.37
Inaktív	-6.11	-5.79	-6.45	-6.49
Esélyráta-hányados				
Munkanélküli	-99.64	-99.32	-99.59	-99.54
Inaktív	-99.78	-99.69	-99.84	-99.85
Marginális hatás				
Munkanélküli	-1.40	-1.25	-1.37	-1.34
Inaktív	-1.53	-1.45	-1.61	-1.62

Logitbecslések együtthatói; függő változó: ILO foglalkoztatottá vált =1

Minden paraméterbecslés  $p=0.000$  szinten szignifikáns

Referencia csoport: ILO foglalkoztatott

Munkanélküli: biztosított, ILO munkanélküli, szociális segílyt kap

Inaktív: egyéb inaktív, regisztrált munkanélküli

A becslésben nem szerepel: Gyes/gyed/gyet, nappali tagozatos tanuló, nyugdíjas

Az F6. táblázat alapján számítva



## FÜGGELÉK

### *F1. táblázat Munkaerő-piaci áramlások (sor %)*

#### A. 1997 Q4 – 1998 Q1

	ILO foglalkoztatott	Biztosított munkanélküli	ILO munkanélküli	Regisztált munkanélküli	Szociális segélyt kap	Gyes	Nyugdíjas	Tanuló	Inaktív	Együtt
ILO foglalkoztatott	96.6	0.6	0.6	0.2	0.2	0.1	0.5	0.1	1.0	100.0
Biztosított munkanélküli	11.4	72.8	2.9	4.0	8.0	0.0	0.3	0.0	0.6	100.0
ILO munkanélküli	9.4	1.3	74.2	4.9	1.4	0.3	1.4	0.8	6.2	100.0
Regisztrált munkanélküli	5.0	1.1	5.0	76.0	1.4	0.8	3.6	1.4	5.6	100.0
Szociális segélyt kap	5.9	0.6	1.4	2.0	89.2	0.2	0.3	0.0	0.6	100.0
GYES/GYED/GYET	4.0	0.3	0.3	0.1	0.0	94.8	0.2	0.0	0.3	100.0
Nyugdíjas	0.4	0.0	0.1	0.1	0.0	0.0	99.3	0.0	0.0	100.0
Tanuló (nappali tagozaton)	0.4	0.0	0.4	0.1	0.0	0.0	0.0	98.8	0.3	100.0
Egyéb inaktív	4.9	0.8	1.6	0.4	0.6	1.0	1.1	0.4	89.0	100.0
Együtt	43.9	1.8	2.0	1.2	2.2	3.2	31.7	8.7	5.3	100.0

#### B. 1998 Q4 – 1999 Q1

	ILO foglalkoztatott	Biztosított munkanélküli	ILO munkanélküli	Regisztált munkanélküli	Szociális segélyt kap	Gyes	Nyugdíjas	Tanuló	Inaktív	Együtt
ILO foglalkoztatott	96.5	0.8	0.5	0.1	0.3	0.2	0.8	0.1	0.7	100.0
Biztosított munkanélküli	23.0	41.8	5.5	2.7	18.1	0.9	3.3	0.6	4.1	100.0
ILO munkanélküli	12.7	6.9	51.1	4.0	4.0	0.7	5.8	4.7	10.1	100.0
Regisztrált munkanélküli	6.6	4.5	8.5	17.2	6.1	7.6	26.4	5.1	17.8	100.0
Szociális segélyt kap	10.5	2.6	5.9	6.4	64.8	0.7	1.9	0.2	7.0	100.0
GYES/GYED/GYET	4.8	1.2	1.2	0.1	0.2	85.1	1.7	0.2	5.5	100.0
Nyugdíjas	0.4	0.0	0.1	0.0	0.0	0.1	98.5	0.1	0.9	100.0
Tanuló (nappali tagozaton)	1.2	0.1	0.4	0.1	0.0	0.1	0.1	95.6	2.4	100.0
Egyéb inaktív	6.3	1.2	6.1	0.6	0.5	4.1	9.7	3.4	68.2	100.0
Együtt	45.3	1.4	2.0	0.5	1.9	3.1	31.9	8.8	5.0	100.0

## C. 1999 Q4 – 2000 Q1

	ILO foglalkoztatott	Biztosított munkanélküli	ILO munkanélküli	Regisztrált munkanélküli	Szociális segélyt kap	Gyes	Nyugdíjas	Tanuló	Inaktív	Együtt
ILO foglalkoztatott	97.1	0.6	0.4	0.0	0.3	0.2	0.5	0.0	0.7	100.0
Biztosított munkanélküli	13.0	47.8	6.3	4.1	23.2	0.2	1.1	0.1	4.1	100.0
ILO munkanélküli	12.2	3.9	66.6	2.3	3.5	1.2	1.6	0.6	8.0	100.0
Regisztrált munkanélküli	8.1	5.6	5.2	46.0	7.7	1.2	5.6	3.2	17.3	100.0
Szociális segélyt kap	9.9	2.9	7.2	4.5	69.2	0.4	1.0	0.0	5.1	100.0
GYES/GYED/GYET	4.2	0.5	1.1	0.1	0.2	86.4	0.6	0.2	6.9	100.0
Nyugdíjas	0.2	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	99.6	0.0	0.1	100.0
Tanuló (nappali tagozaton)	0.7	0.0	0.4	0.0	0.0	0.0	0.0	97.3	1.4	100.0
Egyéb inaktív	3.8	0.7	2.1	0.5	0.7	4.0	12.4	1.5	74.2	100.0
Együtt	45.7	1.2	1.9	0.4	1.7	3.1	32.4	8.6	5.0	100.0

## D. 2000 Q4 – 2001 Q1

	ILO foglalkoztatott	Biztosított munkanélküli	ILO munkanélküli	Regisztrált munkanélküli	Szociális segélyt kap	Gyes	Nyugdíjas	Tanuló	Inaktív	Együtt
ILO foglalkoztatott	97.4	0.6	0.3	0.2	0.2	0.2	0.5	0.0	0.5	100.0
Biztosított munkanélküli	20.0	47.5	8.5	5.9	12.5	1.6	0.0	0.0	3.9	100.0
ILO munkanélküli	13.2	6.1	62.7	2.8	9.9	0.2	1.2	0.3	3.5	100.0
Regisztrált munkanélküli	7.8	7.8	4.3	46.2	19.5	1.1	1.6	1.1	10.8	100.0
Szociális segélyt kap	12.9	1.9	17.0	32.6	33.2	0.3	0.3	0.0	1.9	100.0
GYES/GYED/GYET	3.1	0.6	0.4	2.9	0.2	91.7	0.2	0.1	0.8	100.0
Nyugdíjas	0.2	0.0	0.0	0.5	0.0	0.0	98.2	0.0	1.0	100.0
Tanuló (nappali tagozaton)	0.7	0.0	0.3	0.7	0.0	0.0	0.0	97.6	0.7	100.0
Egyéb inaktív	3.6	0.6	1.2	4.9	0.7	1.3	2.9	1.7	83.0	100.0
Együtt	46.0	0.9	2.1	1.5	0.9	3.1	31.9	8.8	4.8	100.0







*F3 táblázat A foglalkoztatottak közé történő áramlás esélyei*

1997-1998		1998-1999	
Biztosított munkanélküli	-5.40	Biztosított munkanélküli	-4.54
ILO munkanélküli	-5.62	ILO munkanélküli	-5.25
Szociális segélyt kap	-6.13	Szociális segélyt kap	-5.47
Regisztrált munkanélküli	-6.29	Regisztrált munkanélküli	-5.98
Egyéb inaktív	-6.31	Egyéb inaktív	-6.03
GYES/GYED/GYET	-6.52	GYES/GYED/GYET	-6.31
Nyugdíjas	-8.78	Tanuló (nappali tagozaton)	-7.70
Tanuló (nappali tagozaton)	-8.81	Nyugdíjas	-8.90
1999-2000		2000-2001	
Biztosított munkanélküli	-5.42	Biztosított munkanélküli	-5.02
ILO munkanélküli	-5.49	ILO munkanélküli	-5.52
Szociális segélyt kap	-5.74	Szociális segélyt kap	-5.55
Regisztrált munkanélküli	-5.96	Regisztrált munkanélküli	-6.11
GYES/GYED/GYET	-6.66	Egyéb inaktív	-6.92
Egyéb inaktív	-6.75	GYES/GYED/GYET	-7.06
Tanuló (nappali tagozaton)	-8.41	Tanuló (nappali tagozaton)	-8.61
Nyugdíjas	-9.64	Nyugdíjas	-9.87

Logitbecslések együtthatói; függő változó: ILO foglalkoztatottá vált =1  
Minden paraméterbecslés p=0.000 szinten szignifikáns  
Referencia csoport: ILO foglalkoztatott

F4. táblázat A foglalkoztatottak közé történő beáramlás esélyei

1997-1998			
Változók	Coef.	z	P> z
Biztosított munkanélküli	-5.39	-39.88	0.000
ILO munkanélküli	-5.60	-37.01	0.000
Szociális segílyt kap	-5.97	-33.99	0.000
Regisztrált munkanélküli	-6.19	-24.88	0.000
Egyéb inaktív	-6.09	-47.62	0.000
GYES/GYED/GYET	-6.52	-37.57	0.000
Nyugdíjas	-8.31	-48.17	0.000
Tanuló (nappali tagozaton)	-8.69	-27.63	0.000
Férfi	0.02	0.27	0.784
Kor	0.00	-0.40	0.691
8 osztálynál kevesebb	-1.26	-6.45	0.000
Szakk munkásképző	0.75	7.85	0.000
Gimnázium	0.70	5.55	0.000
Szakközépiskola	0.79	7.02	0.000
Főiskola	1.14	6.55	0.000
Egyetem	1.70	6.81	0.000
Konstans	2.85	18.32	0.000
N			31331
LR chi2			36199.11
Prob > chi2			0
Pseudo R2			0.8418

1998-1999			
	Coef.	z	P> z
Biztosított munkanélküli	-4.53	-51.62	0.000
ILO munkanélküli	-5.28	-51.15	0.000
Szociális segélyt kap	-5.27	-49.24	0.000
Regisztrált munkanélküli	-5.78	-35.73	0.000
Egyéb inaktív	-5.79	-65.78	0.000
GYES/GYED/GYET	-6.32	-50.22	0.000
Nyugdíjas	-8.38	-59.78	0.000
Tanuló (nappali tagozaton)	-7.62	-52.60	0.000
Férfi	0.15	2.71	0.007
Kor	-0.01	-2.71	0.007
8 osztálynál kevesebb	-1.02	-6.77	0.000
Szaktunókásképző	0.66	9.90	0.000
Gimnázium	0.69	7.82	0.000
Szakközépiskola	0.97	12.13	0.000
Főiskola	1.35	10.91	0.000
Egyetem	1.34	8.03	0.000
Konstans	2.93	26.10	0.000
N			53334
LR chi2			60473.67
Prob > chi2			0
Pseudo R2			0.8225

1999-2000			
Biztosított munkanélküli	-5.40	-48.64	0.000
ILO munkanélküli	-5.50	-51.02	0.000
Szociális segílyt kap	-5.57	-44.96	0.000
Regisztrált munkanélküli	-5.97	-25.01	0.000
Egyéb inaktív	-6.52	-60.97	0.000
GYES/GYED/GYET	-6.75	-49.87	0.000
Nyugdíjas	-9.22	-51.96	0.000
Tanuló (nappali tagozaton)	-8.36	-45.11	0.000
Férfi	-0.06	-0.92	0.356
Kor	-0.01	-2.48	0.013
8 osztálynál kevesebb	-1.17	-7.06	0.000
Szaktunskáképző	0.58	7.64	0.000
Gimnázium	0.82	7.48	0.000
Szakközépiscola	0.89	9.88	0.000
Főiscola	1.12	8.08	0.000
Egyetem	1.26	6.45	0.000
Konstans	3.25	25.42	0.000
N			53482
LR chi2			63137.45
Prob > chi2			0
Pseudo R2			0.8562

2000-2001			
Biztosított munkanélküli	-4.93	-32.67	0.000
ILO munkanélküli	-5.51	-59.96	0.000
Szociális segélyt kap	-5.32	-32.60	0.000
Regisztrált munkanélküli	-5.99	-38.51	0.000
Egyéb inaktív	-6.68	-58.33	0.000
GYES/GYED/GYET	-7.18	-47.39	0.000
Nyugdíjas	-9.43	-50.93	0.000
Tanuló (nappali tagozaton)	-8.54	-44.66	0.000
Férfi	-0.05	-0.77	0.439
Kor	-0.01	-3.03	0.002
8 osztálynál kevesebb	-1.00	-5.37	0.000
Szaktunókészítő	0.55	7.11	0.000
Gimnázium	0.50	4.16	0.000
Szakközépiskola	0.80	8.85	0.000
Főiskola	1.03	7.17	0.000
Egyetem	1.65	8.00	0.000
Konstans	3.48	25.84	0.000
N			54291
LR chi2			64973.3
Prob > chi2			0
Pseudo R2			0.8673

Logitbecslések robusztus sztenderd hibával, függő változó:  
 ILO foglalkoztatott=1,  
 Referencia: ILO foglalkoztatott, 8 osztályt végzett

F5. táblázat A foglalkoztatottak közé történő beáramlás esélyei

1997-1998			
Változók	Coef.	z	P> z
Munkanélküli	-5.61	-55.53	0.000
Inaktív	-6.04	-55.90	0.000
Férfi	0.05	0.68	0.497
Kor	0.00	-0.06	0.953
8 osztálynál kevesebb	-1.37	-6.67	0.000
Szaktanácsképző	0.73	7.31	0.000
Gimnázium	0.78	5.64	0.000
Szakközépiskola	0.81	6.70	0.000
Főiskola	1.34	6.73	0.000
Egyetem	1.63	5.64	0.000
Konstans	2.79	17.51	0.000
N			17787
LR chi2			13324
Prob > chi2			0
Pseudo R2			0.6976
1998-1999			
	Coef.	z	P> z
Munkanélküli	-5.04	-74.43	0.000
Inaktív	-5.61	-77.64	0.000
Férfi	0.14	2.49	0.013
Kor	-0.01	-2.73	0.006
8 osztálynál kevesebb	-1.22	-7.78	0.000
Szaktanácsképző	0.63	9.11	0.000
Gimnázium	0.68	7.06	0.000
Szakközépiskola	0.96	11.16	0.000
Főiskola	1.40	10.11	0.000
Egyetem	1.39	7.35	0.000
Konstans	2.95	25.76	0.000
N			30715
LR chi2			20864.03
Prob > chi2			0
Pseudo R2			0.6534



1999-2000			
Munkanélküli	-5.50	-68.63	0.000
Inaktív	-6.21	-72.91	0.000
Férfi	-0.03	-0.44	0.661
Kor	-0.01	-2.28	0.023
8 osztálynál kevesebb	-1.18	-6.88	0.000
Szaktanácsképző	0.58	7.26	0.000
Gimnázium	0.83	6.86	0.000
Szakközépiskola	0.84	8.7	0.000
Főiskola	1.08	7.28	0.000
Egyetem	1.12	5.43	0.000
Konstans	3.23	24.81	0.000
N			30273
LR chi2			20976.11
Prob > chi2			0
Pseudo R2			0.696
2000-2001			
Munkanélküli	-5.52	-71.99	0.000
Inaktív	-6.39	-65.89	0.000
Férfi	-0.03	-0.48	0.632
Kor	-0.01	-2.72	0.007
8 osztálynál kevesebb	-1.08	-5.64	0.000
Szaktanácsképző	0.52	6.49	0.000
Gimnázium	0.49	3.81	0.000
Szakközépiskola	0.74	7.77	0.000
Főiskola	1.00	6.50	0.000
Egyetem	1.69	6.98	0.000
Konstans	3.46	25.25	0.000
N			30314
LR chi2			19958.88
Prob > chi2			0
Pseudo R2			0.6972

Logitbecslések robusztus sztenderd hibával, függő változó:

ILO foglalkoztatott=1,

Munkanélküli: biztosított, regisztrált, ILO munkanélküli

Inaktív: egyéb inaktív, szociális segínyt kap

A becslésben nem szerepel: Gyes/gyed/gyet, nappali tagozatos tanuló, nyugdíjas

Referencia: ILO foglalkoztatott, 8 osztályt végzett

F6. táblázat A foglalkoztatottak közé történő beáramlás esélyei

1997-1998			
Változók	Coef.	z	P> z
Munkanélküli	-5.62	-58.48	0.000
Inaktív	-6.11	-52.13	0.000
Férfi	0.04	0.52	0.605
Kor	0.00	-0.12	0.908
8 osztálynál kevesebb	-1.36	-6.62	0.000
Szaktunókásképző	0.72	7.28	0.000
Gimnázium	0.78	5.69	0.000
Szakközépiskola	0.82	6.78	0.000
Főiskola	1.36	6.77	0.000
Egyetem	1.68	5.69	0.000
Konstans	2.80	17.48	0.000
N			17787
LR chi2			13326.08
Prob > chi2			0
Pseudo R2			0.6977
1998-1999			
	Coef.	z	P> z
Munkanélküli	-5.00	-78.16	0.000
Inaktív	-5.79	-72.12	0.000
Férfi	0.12	2.10	0.036
Kor	-0.01	-2.86	0.004
8 osztálynál kevesebb	-1.20	-7.58	0.000
Szaktunókásképző	0.62	8.95	0.000
Gimnázium	0.69	7.15	0.000
Szakközépiskola	0.97	11.27	0.000
Főiskola	1.41	10.12	0.000
Egyetem	1.42	7.42	0.000
Konstans	2.97	25.72	0.000
N			30715
LR chi2			20902.27
Prob > chi2			0
Pseudo R2			0.6546

1999-2000			
Munkanélküli	-5.49	-74.54	0.000
Inaktív	-6.45	-64.69	0.000
Férfi	-0.06	-0.89	0.374
Kor	-0.01	-2.41	0.016
8 osztálynál kevesebb	-1.16	-6.76	0.000
Szaktanácsképző	0.58	7.23	0.000
Gimnázium	0.83	6.81	0.000
Szakközépiskola	0.85	8.77	0.000
Főiskola	1.11	7.34	0.000
Egyetem	1.15	5.49	0.000
Konstans	3.26	24.81	0.000
N			30273
LR chi2			21011.4
Prob > chi2			0
Pseudo R2			0.6971
2000-2001			
Munkanélküli	-5.37	-69.50	0.000
Inaktív	-6.49	-67.42	0.000
Férfi	-0.05	-0.78	0.437
Kor	-0.01	-2.57	0.010
8 osztálynál kevesebb	-1.07	-5.54	0.000
Szaktanácsképző	0.53	6.53	0.000
Gimnázium	0.50	3.92	0.000
Szakközépiskola	0.74	7.75	0.000
Főiskola	1.00	6.48	0.000
Egyetem	1.70	6.98	0.000
Konstans	3.45	25.08	0.000
N			30314
LR chi2			20003.38
Prob > chi2			0
Pseudo R2			0.6988
Logitbecslések robusztus sztenderd hibával, függő változó:			
ILO foglalkoztatott=1,			
Munkanélküli: biztosított, ILO munkanélküli, szociális segélyt kap			
Inaktív: egyéb inaktív, regisztrált munkanélküli			
A becslésben nem szerepel: Gyes/gyed/gyet, nappali tagozatos tanuló, nyugdíjas			
Referencia: ILO foglalkoztatott, 8 osztályt végzett			

